

D. P. STOVYKLOS VOKIETIJOJE

D.P. (angl. Displaced Persons) - tai II pas. karo pabaigoje sąjungininkų suteiktas vardas Vakaruose atsidūrusiems asmenims, pabėgusiems iš gimtojo krašto. Dalis D.P. dėl politinių priežasčių negalėjo grįžti į savo gimtuosius kraštus, T. Rusijos okupuotus.

Po II pas. karo Vokietijoje buvo rasta per 7 mil. svetimšalių, atgabentų darbams, kalintų nacių koncentracijos stovyklose, atbėgusių nuo bolševikinio teroro. Jų tarpe buvo 200,000 pabaltiečių.

DP kurdinimą kituose kraštuose ypač pajudino 1948 m. VI JAV priimtas įstatymas įsileisti į JAV 200,000 DP. Juo pasinaudojo per 27,000 lietuvių.

Gyvendami pabėgėlių stovyklose lietuviai organizavosi, ėmėsi kultūrinio, švietimo bei politinio darbo. Veikla buvo itin plati todėl, kad daugelis pabėgėlių buvo išsilavinę žmonės, daug iš jų jau pradėję karjeras tėvynėje, iš kurios turėjo pabėgti.

Naudotasi informacija iš *Lietuvių enciklopedijos* V-to tomo,
Lietuvių enciklopedijos leidykla, Boston